

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA ÎNTÂI DIN POST (a Ortodoxiei)

ADUCEREA MOAȘTELOR
SF. IER. NICHIFOR,
PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULUI

Să primim postul cu bucurie

Mulți creștini, nedând o prea mare importanță postului, îl țin fără tragere de inimă sau nu îl țin deloc. Și totuși, trebuie să primim postul cu bucurie, nu cu frică și părere de rău, căci nu este înfricoșător pentru noi, ci pentru diavoli. În cazul demonizațiilor, mult poate face postul, mai ales când este însoțit de sora sa bună, care este rugăciunea. De aceea, Hristos a spus: Acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post (Mat. 17, 21).

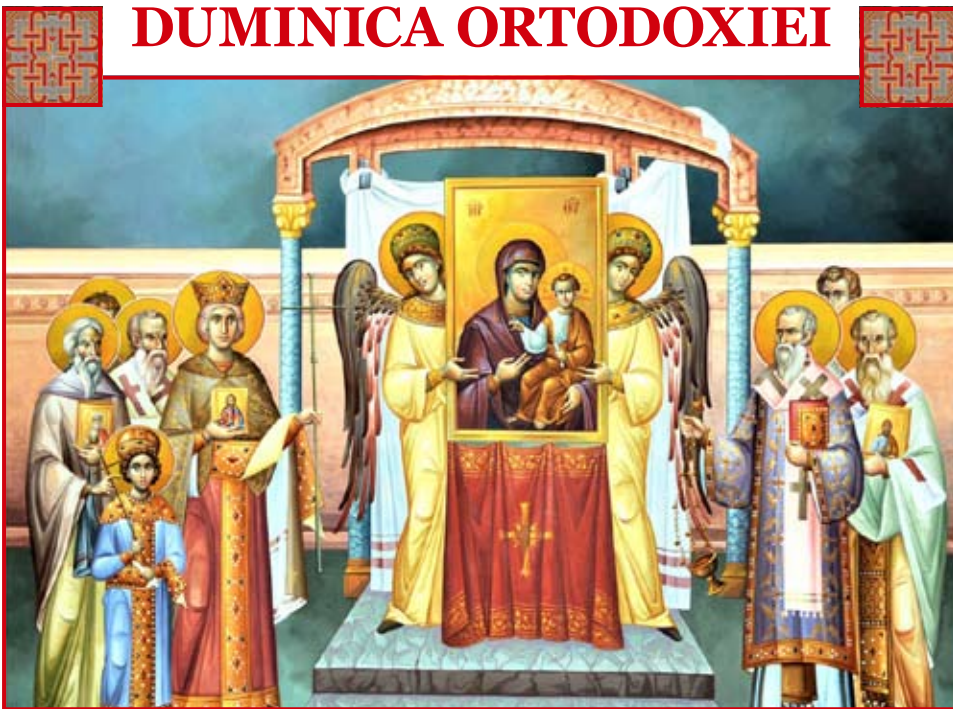
Așadar, dat fiind faptul că postul îi alungă departe pe vrăjmașii mântuirii noastre, trebuie să îl iubim, nu să ne temem de el. Trebuie mai degrabă să ne temem de mâncarea multă, mai ales atunci când este însoțită de beție, pentru că ea ne supune patimilor, în vreme ce postul, dimpotrivă, ne scapă de patimi și ne dăruiește libertatea duhovnicească. De ce dovadă a binefacerilor postului mai avem nevoie, atunci când știm că el luptă împotriva diavolului și ne izbăvește de robia păcatului?

Nu numai călugării cu viață în-gerească sunt însoțiți de puterea postului, dar și unii mireni, care zboară pe aripile lui până la înălțimile cugetării sfinte.

Vă amintesc că cei doi mari prooroci ai Vechiului Testament, Moise și Ilie, cu toate că aveau mare îndrăzneală la Dumnezeu, prin virtuțile lor, posteau adesea, iar postul îi apropia de Dumnezeu. ❀

Sfântul Ioan Gură de Aur

DUMINICA ORTODOXIEI

Prima duminică din Postul Mare este sărbătoarea drepte credințe asupra ereziilor. Ea marchează nu numai biruința asupra iconoclaștilor care se împotriveau venerării sfințelor icoane și sfintei cruci, dar și cristalizarea în formă definitivă a învățaturii ortodoxe și respingerea clară a tuturor ereziilor trinitare și hristologice care au frământat Biserica primelor 8 veacuri creștine.

În această duminică Biserica face pomenirea sfinților proroci ai Vechiului Testament. Apostolul de astăzi ne-a arătat că, așezându-ne pe temelia credinței lor, Dumnezeu ne-a pregătit pentru primirea făgăduinței Învierii. Profeții prefigurau întruparea pe care o manifestă icoanele. Profeții au fost învredniciți de Dumnezeu cu vedenii sfinte, în care ei au contemplat cu ochi duhovnicești „icoane” ale lui Dumnezeu, iar nu ființa Sa. Lor li s-a vestit mai înainte întruparea Fiului lui Dumnezeu, temeiul teologic al zugrăvirii sfințelor icoane.

Făgăduința unor descoperiri dumnezeiești se află și în Evanghelia citită astăzi: „Adevăr, adevăr vă spun: De acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului!” Textul trimite la o descoperire dumnezeiască de care s-au învrednicit profeții Vechiului Testament. Această făgăduință este urmarea unei mărturisiri de credință a lui Natanael, care Îi spune Domnului: „Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel!” Prin

credință, Natanael devine capabil de a vedea slava Fiului lui Dumnezeu. Credința este cea care deschide ochii sufletului pentru a-L vedea pe Dumnezeu.

Dacă până acum ne-am referit la sensul istoric al sărbătorii de azi, acum facem un pas mai departe ca să putem înțelege sensul ei duhovnicesc. Dacă ne închipuim postul ca un urcuș al nostru spre Înviere, prima treaptă a acestuia este dreapta credință. **Sărbătorim astfel credința curată în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, revelată nouă de Dumnezeu, păstrată de Sfânta Biserică și însușită de fiecare creștin cu inima și mintea curățite prin nevoință și prin harul dumnezeiesc.**

Omul este, așadar, o icoană. Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său ca să-l contemple fața în orice față omenească.

Orice față omenească este o icoană a lui Hristos. Preotul cădește atât icoanele, cât și pe credincioșii aflați în biserică. Omul poate face ca acest chip sfânt dăruit de Dumnezeu să fie desfigurat de păcat sau, dimpotrivă, strălucitor până la asemănarea cu El. ❀

Părintele Dinu

EXCURSIE PE „VALEA ZĂPEZII”, ÎN SĂPTĂMÂNA ALBĂ, PENTRU COPII ȘI TINERII BISERICII ȘERBAN VODĂ

Cel mai neașteptat cadou de la începutul lunii martie a venit „ambalat” într-un strat generos de zăpadă, motiv de mare bucurie pentru cei mai mititei enoriași ai parohiei noastre. Pe 4 și pe 5 martie 2022, aproximativ 20 de copii cu vârste până în 12 ani, artiști în pregătire la Cercul de Pictură organizat de Parohia Șerban Vodă, au făcut echipă excelentă cu adolescenții și tinerii parohiei.

Profitând de faptul că acest început de primăvară a fost mai mult înzăpezit decât înflorit, biserica noastră a organizat deja tradiționala excursie de la munte, tocmai la început de Mărțișor.

Mereu altfel și de neuitat a fost și această excursie pentru cei mici, care s-au jucat pe săturate într-o zăpadă ce strălucea ca în povești, albă ca lumina și scârbătoare ca un nor sub tălpi.

Nu doar prichindeii grupului au profitat de peisajul de vis, pentru că și ocrotitorii lor neobosiți, părintele Vlad Mîndru și doamna preoteasă Maria Mîndru au dat tonul bunei dispoziții de la săniș.

Excursia a început în mod binecuvântat printr-o vizită la Mănăstirea Cornu, unde am poposit pentru închinare și mic dejun. Măicuțele de la mănăstirea din localitatea prahoveană ne-au primit cu zâmbete, ouă, brânză, dar mai ales cacao cu lapte – băutura copilăriei, ornată cu o spumă nu mai bună pentru mustați jucăușe.

Cu burțile și inimile pline, am ajuns apoi la săniș și schi în Predeal, unde timp de ore întregi cei mici și cei mai mari am gustat din bucuriile pârtiei.

De la Predeal am plecat spre seară către Râșnov, la Pensiunea Pănicel, unde ne-am cazat și am luat cina. Părintele Vlad ne-a prezentat zâmbind meniul, iar accentul haios a căzut pe M.B.S. (mămăligă cu brânză și smântână) - care a fost deliciul tuturor, chiar și al celor mai mofturoși la masă.

După un somn odihnitor în aer proaspăt de munte, cei mai mici au alergat foarte devreme la zăpada proaspăt strânsă în curtea pensiunii și s-au jucat până la ora stabilită de plecare. Pe lângă încântarea fulgilor care cădeau încontinuu, am putut vedea și câțiva cai de rasă la locație.

Omuleții grupului au îmbogățit peisajul dalb de la Râșnov cu vreo doi oameni de

zăpadă, tot așa de sănătoși ca morcovii folosiți drept recuzită de micii artiști.

Ultima localitate în care am poposit pe parcursul excursiei noastre a fost Brașovul, unde am învățat și am înghețat. Zăpada abundentă a câștigat lupta cu cele mai călduroase ghețe, însă părintele nu s-a lăsat și a venit cu soluția salvatoare: 20+ de perechi de șosețele noi, dublate de pungi de plastic în picioare, au foșnit apoi în ghețele îmbibate.

Cei mici ne-au surprins cu multitudinea de informații pe care le știau deja despre Brașov, în timpul turului pietonal din oraș, prezentat de către un ghid local. Atenți și curioși, au participat în mod activ la lecția de istorie oferită de către ghid. O altă surpriză foarte plăcută pentru toată lumea a fost să vedem un costum de prințesă medievală, specific locurilor, pus la dispoziție tot de aceasta.

După ce am adunat suficiente cunoștințe noi timp de două ore, toți membrii grupului ne-am împărțit pe tabere de preferințe culinare (meniul tradițional versus fast-food) și ne-am reunit la fel de prieteni și după prânz. Cei care nu am avut parte de o surpriză „Happy” pentru că am ales să nu mergem la „Mec”, am cumpărat rapid câteva suveniruri haioase, am mulțumit lui Dumnezeu pentru masă și ne-am luat la revedere de la Centrul Vechi al frumosului oraș de sub poalele Tâmppei.

Am ajuns apoi în partea de sud-est a Brașovului, la Grădina Zoologică, amplasată chiar în mijlocul pădurii, zonă foarte propice pentru bunăstarea animalelor.

Grădina Zoologică Brașov găzduiește, la momentul actual, peste 380 de animale din 110 specii. Unele dintre vedetele zilei de sâmbătă, văzute de aproape prin pereții de sticlă amenajați în țarcuri, au fost: tigrul bengalez alb, cămilele bactriene,

leii albi, leoparzii zăpezilor, dar și multe altele.

Tot la Zoo Brașov s-a putut vizita singurul planetariu din Europa care se află în incinta unei grădini zoologice. Deoarece numărul locurilor disponibile pentru vizitarea Planetariului a fost limitat, adolescenții noștri au fost primii care au renunțat la această experiență, în favoarea celor mai mici decât ei. Pentru cei interesați să cunoască mai multe despre spațiul cosmic, participarea la programul „Găurile negre - Dincolo de infinit” a fost cea mai potrivită pentru încheierea activităților turistice din zonă.

Atmosfera veselă și jucăușă a fost constantă, chiar și în fragmentele de timp petrecute în autocar, datorită programului de cântece de călătorie, o inițiativă a părintelui Vlad, care a fost pe placul tuturor călătorilor, dar și a jocului antrenant cu întrebări de cultură generală, sau urmărirea serialului „Domnul Bean” în autocar (printre alte facilități puse la dispoziție de agenția turistică).

Televizoarele au fost oprite atunci când ne-am apropiat bine de casă, moment în care copilașii au întrebat în cor când și unde se va organiza următoarea excursie. Astfel, evaluarea experienței a venit instant, nelăsând loc pentru nemulțumiri, sau momente mai puțin plăcute. Pentru că nu au existat.

Amintirile colecționate în cele două zile ne rămân permanent agățate pe suflete, ca niște mărțișoare-povești. Așteptă copiii parohiei noastre o nouă inițiativă cât mai curând, pentru că visează la călătorii nesfârșite, în locuri cu zăpezi neatinsse de păcate. Cei mici ne învață astfel că Împărăția Cerurilor poate lua formă de fulg, dacă o vom căuta cu suflet de copil. ❖

Florinela Ivașcă

O NOUĂ SEARĂ DUHOVNICEASCĂ ÎN PAROHIA „ȘERBAN VODĂ”

Duminică, 13 martie 2022, ora 17, în biserica noastră va avea loc conferința cu tema: „Maica Domnului Isihasta în opera Sf. Cuv. Paisie de la Neamț”. După trei ani de zile revine printre noi părintele profesor Gheorghe Holbea, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București. Este deosebit de respectat și iubit de studenți, de fii săi duhovnicești și de mulți alți credincioși. Iar noi, enoriașii parohiei „Șerban Vodă”, suntem printre cei care îl apreciem, dovadă prezența la cele două conferințe pe care le-a ținut aici: „Taina Crucii”, pe 31 martie 2019 și „Icoana ortodoxă - de la imagine la chipul slavei divine”, pe 25 februarie 2018. Tema conferinței de azi se înscrie în tematica anului 2022 în Patriarhia Română, care este „Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului” și „Anul comemorativ al sfinților isihaiști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț”.

nu numai marginalizați, ci și aruncați în temnițe care le-au luat viața, sănătatea, dar nu și demnitatea și mărturisirea în orice condiții a adevărului. De la toți cei pe care i-a cunoscut, părintele Gheorghe Holbea a adunat comori de înțelepciune și exemple de viață ce l-au înnobilit.

Și nu a păstrat această comoară numai pentru dânsul: a organizat zeci de simpozioane, conferințe, întâlniri duhovnicești cu și despre oamenii minunați pe care i-a cunoscut și care au schimbat nu numai viața sa, ci și a Bisericii sau a României. Și i-a adus la aceste evenimente în special pe tineri.

Buzău, își continuă activitatea didactică la Facultatea de Teologie Ortodoxă. Este preot la Biserica Precupeții Noi din București, din 2002. Sensibilitatea sa, deschiderea față de toți, dar și profunzimea oricărui demers pedagogic sau misionar pastoral pe care îl face îi aduc aproape mulți studenți și enoriași.

Părintele profesor Gheorghe Holbea este omul întâlnirilor, binecuvântat fiind de Dumnezeu să cunoască mulți oameni deosebiți, dăruiti cu mare har. Dintre aceștia îi amintim pe părinții Ilie Cleopa, Paisie Olaru, Ioanichie Bălan sau Justin Pârveu. Aceștia sunt însă numai câțiva dintre părinții cu viață îmbunătățită cu care s-a întâlnit și de la care a învățat câte ceva. Seminarul teologic sau facultatea de teologie i-au prilejuit întâlniri cu alți oameni, personalități academice și culturale deosebite. Atât înainte de 1989, cât și după, a cunoscut oameni din elita intelectuală a acestei țări, care, mai ales în anii '40-'60, au fost

marcat definitiv viața a fost cea cu Părintele Dumitru Stăniloae. În timpul studenției, în 1986, ajunge în casa Părintelui, îl cunoaște pe acesta și pe soția sa. Va vorbi peste ani mereu cu aceeași mare dragoste, admirație și recunoștință despre Părintele, și nu va înceta să-l evoce celorlalți și să le împărtășească fie din teologia Părintelui, fie din frumusețea, simplitatea și bogăția personalității sa.

Cred că sunt de ajuns aceste cuvinte ca să vă doriți să fiți cu noi în această seară. Desigur, putem vedea conferința și pe YouTube, dar niciodată o întâlnire cu o personalitate ca a părintelui profesor Gheorghe Holbea nu va putea fi apreciată la justa valoare decât participând direct la acest eveniment și nu urmărindu-l în mediul virtual. Nu-i așa că în acești doi ani ai pandemiei - și ai izolării - ne-au lipsit întâlnirile cu oamenii și discuțiile cu aceștia? Iar părintele profesor are multe de împărtășit. ❀

Colecta Fondului Central Misionar

În toate bisericile și mănăstirile Patriarhiei Române din țară și din străinătate este organizată în această perioadă tradiționala colectă în bani pentru Fondul Central Misionar.

Acesta este destinat lucrării misionare și sociale a Bisericii și sprijinirii parohiilor sărace din țară și străinătate. Hotărârea instituirii Fondului Central Misionar a fost luată în timpul vrednicului de pomenire Patriarh Justinian

Marina, în cadrul Ședinței Sfântului Sinod din 18 septembrie 1956.

Venim pe această cale cu rugămintea ca din puținul dumneavoastră să sprijiniți după posibilități colecta pentru Fondul Central Misionar.

Colecta va fi deschisă în perioada 13 martie 2022 (Duminica Ortodoxiei) și 27 martie 2022 (Duminica Sfintei Cruci). ❀

Părintele Dinu

În rândurile următoare vom prezenta pe scurt câteva aspecte ale vieții și activității părintelui Gheorghe Holbea, conferențiar universitar doctor la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul”.

S-a născut în 1961 în comuna Răcoasa, județul Vrancea, într-o familie credincioasă. M-au impresionat cuvintele sale despre familia în care a venit pe lume, care l-a crescut și educat, dar și despre preotul din satul său natal: „Părinții mei, profund credincioși, m-au educat să fiu mereu în Biserică, împreună cu Mântuitorul Hristos, cu Măicuța Domnului și cu Sfinții aproape. Tata ne citea din Sfânta Scriptură și din alte cărți duhovnicești pe care le moștenise de la bunicul Neculai. Mama a fost o rugătoare și o ființă tandră, cu multă căldură în suflet. Rugăciunile părinților m-au însoțit permanent și pretutindeni. Părintele din satul meu natal, Ștefan Maștei, și maica preoteasă Rica au fost pentru mine un exemplu de credință, finețe și noblețe sufletească. Mai târziu au devenit și nașii noștri de cununie.”

Urmează Seminarul teologic din Buzău (1978-1983), apoi Institutul teologic de grad universitar din București (1984-1988) și studii doctorale la București și în Grecia. Profesor, la început la seminarul teologic de la

AFLAREA ȘI MUTAREA MOAȘTELOR SFÂNTULUI IERARH LUCA, ARHIEPISCOPUL CRIMEEI

În anul 2014, când în Crimeea intrau trupele rusești, iar curând după aceea Republica Crimeea era înființată, am simțit regretul că nu am ajuns la Simferopol în anii dinainte. Aș fi vrut să ajung la mormântul Sf. Luca, să vizitez locurile unde a trăit. Născut în 1877 la Kerci, Crimeea, cu studii și la Kiev, și-a trăit cea mai mare parte a vieții în teritoriile de azi ale Rusiei. Și cele mai mari necazuri și nedreptăți tot acolo le-a îndurat. Acum, de acolo de sus, îi vede pe toți cei care suferă în acest război și cred că, alături de Cuv. Paisie de la Neamț, născut la Poltava, azi invadată de ruși, se roagă pentru oameni și pentru pace...

Biserica Ortodoxă din Ucraina a hotărât canonizarea Sf. Ierarh Luca, arhiepiscopul Crimeei, în noiembrie 1995, iar la 17 martie 1996 moaștele sale au fost deshumate, fiind mutate cu mare alai la 20 martie 1996 în Catedrala Sfânta Treime din Simferopol. Puțin mai târziu, la 25 mai 1996, și Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse îi recunoaște sfințenia.

Cum s-a făcut canonizarea Sfântului Luca

Despre canonizarea sfântului și mutarea sfintelor sale moaște aflăm din partea finală a filmului „Viața Sf. Luca al Crimeii, ierarh mărturisitor și doctor fără de arginți”, pe care vă recomand să-l vizionați. Transcriem aici ultima parte a acestui film ce rememorează evenimente ce au avut loc chiar în zilele cuprinse între 17 și 20 martie 1996.

„În conștiința poporului, Arhiepiscopul Luca era sfânt. O comisie specială s-a ocupat de viața, munca și minunile sale. În noiembrie 1995 prin hotărârea Bisericii Ortodoxe din Ucraina a fost proclamat ca sfânt. A fost scrisă o slujbă specială și i s-a sfințit icoana. Arhiepiscopului Lazăr de Simferopol și Crimeea i s-a dat permisiunea de a purcede la mutarea moaștelor sale.

Părintele Vasilios Marusiak, arhidiacon al catedralei mitropolitane Sfânta Treime din Simferopol, Crimeea povestește: „Când a venit ceasul să fie proslăvit Sfântul Luca, autoritățile bisericesti au hotărât să se facă deshumarea marelui nostru sfânt. Cei prezenți s-au minunat de măreția sfințeniei lui. Ne folosim de acest prilej pentru a

spune că acest eveniment a fost pentru noi ceva neobișnuit de special. Înainte să începem deshumarea, trei zile înainte consecutiv am săvârșit Liturgia Darurilor mai înainte sfințite, pentru că acest eveniment a căzut în Postul Mare. Am făcut rugăciuni îndelungate ca Dumnezeu și Sfântul Luca să ne ajute în această lucrare. Primul care a luat lopata și a început să sape a fost însuși Arhiepiscopul nostru Lazăr, apoi au continuat preoții.

Pe toată durata acelei zile a fost timp urât și ploua neîncetat. Când am ridicat din mormânt în cântări de psalmi trupul Sfântului, vremea cea rea s-a schimbat și s-a așternut o liniște adâncă, umplând locul de nespusă mireasmă. În această atmosferă de pace, cântând, am mutat moaștele Sfântului Luca în biserica ce era în apropiere de locul înmormântării lui. Puțin mai departe se aflau și câțiva demonizați care au început să strige „Sfinte Luca nu ne chinui!”

Când am făcut după trei zile mutarea sfintelor moaște în catedrală, era din nou vreme rea. La ora când procesiunea înainta pe străzile orașului, în fața ochilor noștri s-a deschis cerul, norii s-au risipit și a strălucit soarele. A fost o prilej de neuitat. Tuturor - erau mai mult de

40.000 de oameni - le-a făcut o impresie de neșters și toți ne-am unit într-o înflăcărare de iubire pentru Sfântul Luca, și psalmodiind cu mare emoție am ajuns la biserică. Au fost prezenți Mitropolitul Kievului, Vladimir, mulți arhierei și preoți, membri ai guvernului și o mulțime de oameni. Pomenirea s-a stabilit să se facă pe 11 iunie, comemorarea adormirii sale. Astfel, încă un sfânt s-a adăugat șiragului marilor sfinți doctori și tămăduitori ai Bisericii noastre.”

A fost un om cu inimă mare

Arhiepiscopul Lazăr de Simferopol și Crimeea spune: «Viața Sfântului Luca nu poate decât să emoționeze orice suflet. A fost cu adevărat mare și ca păstor și ca om de știință. A trăit în momente foarte grele ale Bisericii noastre și ne-a dovedit cu viața lui că un om de știință poate să fie și adânc credincios. A pornit ca un simplu medic de țară și a evoluat ca faimos chirurg, care își va vindeca bolnavii cu înalta sa erudiție. Noi, credincioșii, știm foarte bine că nu a fost numai abilitatea sa, ci și marea credință pe care o avea în Dumnezeu. El însuși accentua bolnavilor când îi opera că: „Nu este mâna mea care operează, ci Însuși Dumnezeu operează și vindecă.” Aici, în Simferopol, și-a dus slujirea timp de mulți ani și a ajutat mii de oameni care și-l amintesc cu recunoștință. A fost un om al dragostei, un suflet nobil, o inimă mare. Este deosebit faptul că la deshumarea moaștelor sale, paradoxal, în timp ce trupul i se dezintegrase, inima i-a fost găsită intactă. Nu s-a supus legilor stricăciunii. Se pare că și natura a respectat această inimă plină de dragoste adevărată.»

Pentru noi, oamenii secolului al XXI-lea, Sfântul Luca rămâne un model de viațuire creștină. Doctorul cel fără de arginți a iubit, s-a luptat, a suferit, a obosit, s-a primejduit, a îndurat și a fost prigunit, lăsându-le creștinilor căsătoriți și necăsătoriți un model limpede de imitare a lui Hristos. Ca și marele Pavel, pe toate le-a considerat gunoaie, ca să-l câștige pe Hristos. În ani de război și de tiranie sovietică, Sf. Luca nu a făcut compromisuri și în toate L-a urmat desăvârșit pe Hristos. ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 13-20 MARTIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 13.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 16.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Vineri 18.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ De la 22 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 19.03	08 ⁰⁰ -09 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți;
Duminică 20.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) - Utrenia, Sf. Liturghie